Publicație a județului HUNEDOARA

Lumea de azi

PUBLICAȚIE DE ANALIZĂ ȘI INFORMARE
ANUL VII NR. 51, 2009

Afacerea "Sechestru"

Pag.3

Băieții CREATIVI se întorc

Hidrocentrale în Parcul Natural Grădiștea Muncelului-Cioclovina

Editorial

Următorii 100 de ani

Sub acest titlu a apărut recent o carte a politologului american George Friedman, un adevărat bestseller al pieții literare de dincolo de Ocean. Prin această carte-ochean, autorul încearcă să arunce o privire în viitor, oferind o perspectivă fascinantă a schimbărilor majore pe care le va aduce cu sine secolul XXI la nivel mondial. Previziuni uimitoare sunt enunțate aici: 2020 Fragmentarea Chinei, urmată de aceea a Rusiei; 2010 Conflict Mexic SUA; 2050 Războaie globale, ori: 2080 Apariția centralelor electrice spațiale care să alimenteze Pământul. Una dintre previziunile ce privesc în mod direct România, se referă la războiul global din 2050, când Turcia va încerca să-și recupereze imperiul și să transforme Marea Neagră într-un *"lac turcesc"*. Turcii vor ataca pe la nord, dinspre Bosnia, prin câmpiile croate și prin Ungaria, unde nu există bariere naturale. Țelul militar al acestora vor fi Munții Carpați din Slovacia, Ucraina și România. Dacă aceștia vor fi cuceriți, România și Bulgaria se vor prăbuși, cedând Marea Neagră turcilor. Ungaria va fi ocupată iar Polonia izolată, confruntându-se cu o amenințare dinspre sud. Polonezii vor cere americanilor sprijin aerian spre a face față turcilor, însă SUA nu vor avea cu ce să îi sprijine, fiind angrenate pe alte teatre de război. Drept urmare, turcii vor ocupa Ungaria în câteva săptămâni și apoi Carpații.

Daniel Mariș

(Continuare în pag. 2)

CMYK

JURNAL DE ALEGĂTOR

APROPO...

... de ROMÂNIA. De câţiva ani, în această gazetă, mai multe "jurnale" au încercat, sper să fi şi reuşit, să creioneze ţara asta numită România în ipostazele care o defineau sau personalizau, în diversele momente ale involuţiei sale, stare care persistă cu mult mai dăunător decât cele mai pesimiste previziuni ale "specialiştilor". (Am pus ghilimele, pentru că de atâţia specialişti care ne consiliază cum să trăim şi să simţim democratic, am ajuns una dintre populaţiile cele mai prost calificate, la toate nivelurile de pregătire şi la toate profesiile!)

Deci, am vorbit/scris despre: ROMÂNIA- ca într-o telenovelă cât o epopee; ROMÂNIA frivolă; ROMÂNIA reală şi spiritul ei fabulos; ROMÂNIA nudă; ROMÂNIA electorală, un blestem! Iată-ne din nou la momentul României electorale!

Un bestem, de data aceasta chiar mai groaznic decât orice poate fi mai mizerabil şi mai catastrofal în România asta... boureană. Şi, fără să vreau, ne-am trezit într-o altă faţetă a României. Probabil cea mai hidoasă.

Dar şi cea mai definitorie pentru starea degenerativă a acestei părţi de Europă, dar care trăieşte şi se comportă după profilul politic, intelectual, moral, şi chiar fizic - judecând după înălţimea frunţii modelului bourean... Chiar şi financiar România îi seamănă bouleanului, mă rog, boureanului, trăind şi ea din învârteli băneşti. Simpla coincidenţă de nume nu trebuie să ne determine să gândim greşit că nenumiţul ar fi exponentul României de azi. Cel mult al generatiei sale, de "tineri politicieni", invocată de mulţi ca o speranţă de restructurare a clasei politice care sugrumă România de 20 de ani! Generaţie a cărei listă a fost deschisă glorios de C. Guşă, L. Şandru, Pavelescu, Vanghelie, Ponta... Şi este continuată şi mai dezastruos de contingentul sexos al frumuseţilor feminine, Turcan, Udrea, Băseasca mică, Ridzi, Daciana Sârbu-Ponta, şi regret că nu mi le amintesc pe toate riţi-piţipoancele astea care ţin loc de oameni politici. Ca şi colegii lor de "generaţie", precum nenumitul de mai înainte, dar şef de clasă, în care mai strica aerul cu succes N. Bănicioiu, R. Niculescu, uitat prea uşor de media bucureşteană acest europarlamentar de Cluj, ce putea fi fost purtător de cuvânt al lui Boc, cel fără cuvinte proprii... Dar mai sunt ei veleitarii Cristian Preda, demn urmaş al magisterului său, Cezar Preda, sau Traian Ungureanu, fost ziarist de temut, biet colaboraţionist acum. Ca şi S. Voinescu, nevoit prea des să apere cauze pierdute ale şefilor săi de partid...

Aşadar, apropo...

.. de alegerile prezidenţiale. Neavând ce alege din noua generaţie de politicieni, oferta lor fiind chiar mai sărăcăcioasă decât a veteranilor, unşilor cu toate alifiile, de fapt unsuroşilor şi sulfuroşilor lor maeştri, ne vedem în faţa întrebărilor: Pe cine să alegem? Pe Băsescu, pe Geoană, pe Antonescu?... De ce să alegi pe unul dintre aceştia? Pe Băsescu îl ştim. Ne-am săturat de el ca de mere acre. A fost de toate şi n-a făcut decât un singur lucru bun. L-a dat de pământ pe Petre Roman, cel care a început devastarea României. L-a dat cu capu' de pereţi şi pe Ciorbea. De-atunci, ăsta face scandaluri prin televiziuni, unde e chemat tocmai ca să facă clăbuci la gură, pentru rating, că nimeni nu se mai preocupă de ceva serios, numai de manele, şi televiziunile asta fac... Alţi nebuni sunt duşi la balamuc, unii îşi trăiesc veacul prin cârciumi, alţii în guvern, în parlament, ba chiar în cel european, numai Ciorbea la tv. Ceea ce, de fapt, este şi cel mai puţin dăunător dintre toţi nebunii care ne distrug viaţa şi ţara... Şi-atunci de ce să-l alegem pe Băsescu? Că nici nimicul ce l-a făcut nu ni-e de vreun folos!

Pe Geoană? Da' cine-i şi ce-i ăsta? A fost doar... ambasadorul Americii în România cât era ministru de externe al nostru şi lefegiu că trimis la Washington, fără folos pentru ţară... Este şi mai puţin decât Băsescu! Şi-apoi, cum să alegi pe unul impresariat de Guşă?? Nu am păţit-o cu alţi doi, Năstase şi Băsescu, pe care ni i-a băgat guşă pe gât, de am ajuns toţi neam de guşeţi... Cu ce ne-am ales de pe urma lor? Fără România!

Pe Oprescu de ce să-l alegem? Pentru că repetă traseul lui Băsescu? N-a făcut nimic la Capitală şi-atunci să-l alegem preşedinte ca să facă la fel şi-n România?!

Ori pe Vadim? Care acum nu mai are nici sprijinul lui Gigi Becali. Numai al lui Codrin Ştefănescu, o "măsea stricată", după expresia tribunului, când l-a dat afară din partid, iar de când a rămas doar cu venerabilul Domn Bolcaş, l-a reprimit cu covor roşu.

Împreună cu alt traseist notoriu prin tembelism, Marius Marinescu. Ce credit mai poate avea Vadim?? Şi Becali este mai credibil. Din păcate pentru şleahta politică autohtonă!

Singurul de ales ar fi Crin Antonescu, dar el va plăti tribut pentru că a plecat Tăriceanu cu petrolul din Marea Neagră. Că uităm de pensiile şi salariile pe care ei le-au mărit mereu, de parcă erau socialişti, dar, masochişti cum suntem, îi preferam pe toţi bocii şi bocciii ăştia care nu mai au bani nici de salarii, nici de pensii, nici de leacuri, nici de drumuri, de apă, de curăţenie în localităţile ce arată a locuri părăsite sau lunare... I-au luat ei pe toţi! Preferăm berceni şi videni, pe conjudeţeanul Pogea, pe nimica ăla de Nica, sau sindicalistul Sârbu, care nu ştie cum să mai aburească lumea cu salarii care nu că nu cresc, ci nu se plătesc... Şi mai cu seamă preferăm gagici, ca Udrea, care ne arată fundul şi decolteul, iar labagiii cad pe spate şi la şmecheriile bercene şi la ţâţe...

Ce să alegi dintr-o ţară de care s-a ales praful??!

NICOLAE STANCIU

Următorii 100 de ani

(Urmare din pag. 1)

Românii, izolaţi, vor cere şi vor încheia armistiţiu. Europa de Sud-Est, până la graniţele poloneze şi Ucraina va ajunge în mâinile turcilor. Turcii, aliaţi cu Japonia, vor rămâne în curând pe cont propriu, fiind eliminaţi din spaţiul cosmic şi vor încerca să atragă Germania într-o alianţă. Germanii vor condiţiona sprijinul acordat prin atacarea Poloniei prin retragerea Turciei după război în Balcani, păstrând doar România şi Ucraina, urmând să-şi clădească puterea în jurul Mării Negre.

În final se va forma o puternică coaliţie SUA-China-Marea Britanie şi Polonia împotriva invaziei turceşti şi a celei japoneze în China, la mijlocul anilor 2052, trupele americane fiind gata pentru un atac masiv şi devastator. Noile războaie globale vor fi purtate cu arme tot mai sofisticate, conectate la spaţiul extraterestru, avioane hipersonice capabile de o viteză de două ori mai mare decât cele din prezent, lansatoare spaţiale şi multe altele, ce vor distruge bazele lunare ale japonezilor, aliaţi ai Turciei. Lovitura finală va fi declanşată de americani în octombrie 2052, când americanii vor ataca în forţă armatele turceşti şi japoneze care luptă în China, folosind armamentul de pe nava spaţială Steaua Războinică, însă nu vor solicita o capitulare necondiţionată pentru ca naţiunile învinse să nu folosească armele nucleare. Primul război spaţial va costa circa 500.000 de vieţi, majoritatea în Europa, în timpul ofensivei terestre turco-germane, restul în China, iar americanii vor pierde câteva mii de oameni însă vor controla cu autoritate spaţiul. În final, singurele naţiuni suveranitatea vor fi ţările mai mici din Sud-Estul Europei.

La fel cum Cel de-al Doilea Război Mondial a condus la un salt imens în tehnologie, la o economie readusă la viaţă şi la poziţii geopolitice mult mai dominante, şi Cel de-al Treilea Război Mondial va avea un mare câştigător: SUA.

La capitolul perdanţi, România?

Cine ştie cât adevăr în spatele acestui scenariu, oarecum apocaliptic, pentru românii şi aşa loviţi de o istorie şi de nişte oameni politici plini de interese meschine ce au condus ţara într-un haos de altfel greu de imaginat, dacă nu l-am trăi.

Maşinile şoferilor deveni, ridicate de un SRL ales „pe sprânceană"

Afacerea „SECHESTRU"

O afacere de miliarde de lei a prins contur la Deva, printr-o hotărâre a Consiliului Local din anul 1998 privind ridicarea şi depozitarea maşinilor parcate ilegal pe raza municipiului-reşedinţă de judeţ. Primarul Mircia Muntean a desemnat prin ordin direct o societate, S.C. FANE MULTIPROSERV S.R.L care prin asociere cu municipalitatea să rezolve această „problemă".

Astfel, firma virează anual 25% din profit municipalităţii şi s-a angajat să facă investiţii de 326.700 euro prin achiziţionarea a cinci autospeciale pentru ridicarea şi transportul autovehiculelor, a unui autoturism de blocare şi a 15 dispozitive aferente.

Mai mult, s-a prevăzut înfiinţarea unui spaţiu de depozitare pe strada Depozitelor nr. 23, de 5.000 metri pătraţi. Să fim bine înţeleşi, nu avem nimic împotriva sancţionării şoferilor indisciplinaţi, numai că „operaţiunea" trebuia făcută în mod legal şi nu în mod ilegal, aşa cum veţi vedea mai jos, de către angajaţii Poliţiei Rutiere. Aceasta, cu atât mai mult cu cât „cruciada" primarului împotriva şoferilor disperaţi aflaţi în căutarea unui loc de parcare pare a avea de la distanţă un iz mercantil... Ca să nu mai vorbim de faptul că străzile oraşului au devenit un adevărat Rai pentru numeroase căruţe ce circulă nestingherite de agenţii Poliţiei Comunitare. La care nu le „blochează" nimeni roţile...

De la pierderi şi profit zero, la afaceri de miliarde

S.C. FANE MULTIPROSERV S.R.L., având sediul pe strada Moţilor din Deva, la un punct termic de lângă Sala Sporturilor, achiziţionat de la fostul Calor S.A., îl are drept acţionar pe Ştefan Hărăguş din Sântuhalm şi potrivit bilanţului contabil înregistrat la Registrul Comerţului, a avut în anul 2008 pierderi de 34.182 lei. „Cadorisită" cu „bănosul" contract, societatea are toate şansele să treacă la

profituri de miliarde, mai ales că investiţiile prevăzute în maşini specifice acestei activităţi nu s-au făcut până în prezent, preferându-se, se pare, închirierile de la alte firme. Tarifele, în schimb, lovesc adânc în bugetele şoferilor, ele fiind de nu mai puţin decât 300 de lei pentru ridicarea maşinii şi 100 de lei pe zi de staţionare la „parcul auto", deblocarea simplă costând doar o „bagatelă" de 100 de lei, preţ de... criză economică. Majoritatea şoferilor, intimidaţi de „patrula mixtă" Fane Multiproserv şi Poliţia Comunitară, sunt nevoiţi să cotizeze „modicele" sume, culmea, tocmai celor plătiţi o dată tot din banii lor (!), provenind din impozite şi taxe.

Au existat însă şi cazuri în care oameni care cunosc bine legea au refuzat să achite ruşinosul „bir" ce îngroaşă conturile unei firme, despre care habar nu avem pe ce criterii a fost desemnată pentru o asemenea operaţiune. Reputatul avocat Viorel Muntean a avut „tupeul" să nu plătească nici un „sfanţ", acuzându-i pe poliţiştii comunitari de abuz, trafic de influenţă şi furt calificat, deoarece „problemele de circulaţie sunt atribuţiile celor de la Serviciul Poliţiei Rutiere, nu cele ale Poliţiei Comunitare". Ameninţaţi cu instanţa, „sechestratorii" au dat înapoi, cu toate că poliţiştii comunitari, prin vocea comandantului Cristian Cioflica, susţin că tot ceea ce întreprind are o bază legală, invocându-se hotărârea Consiliului Local.

În rândurile de mai jos, un cunoscut avocat, Dan Felix Tudoriu, de la o casă de avocatură din Bucureşti, „demontează", „cu legea în mână", întreg acest mecanism ce se practică, e drept, în mai multe oraşe din ţară, din pricina ignoranţei juriştilor primăriilor, plătiţi cu bani grei mai trebuie să o repetăm, - tot din banii dumneavoastră.

Unde-i lege nu-i tocmeală, restu-i fraiereală!

Măsura ridicării şi depozitării vehiculelor parcate ilegal este întemeiată pe dispoziţiile art. 64 din Ordonanţa de Urgenţa a Guvernului nr. 195/2002 privind circulaţia pe drumurile publice, cu modificările ulterioare.

"1) Poliţia rutieră poate dispune ridicarea vehiculelor staţionate neregulamentar pe partea carosabilă. Ridicarea şi depozitarea vehiculelor în locuri special amenajate se realizează de către administraţiile publice locale sau de către administratorul drumului public, după caz.

2) Contravaloarea cheltuielilor pentru ridicarea, transportul şi depozitarea vehiculului staţionat neregulamentar se suportă de către deţinătorul acestuia.

3) Ridicarea vehiculelor dispusă de poliţia rutieră în condiţiile prevăzute la alin. (1) se realizează potrivit procedurii stabilite prin regulament".

În practică, această ridicare şi depozitare a vehiculelor staţionate neregulamentar, se realizează de către o serie de firme „agreate", care percep tarife de la posesorii autovehiculelor în schimbul unor pretinse servicii de ridicare, transport şi depozitare.

Este această practică legală în raport cu OUG 195/2002?

Din analiza atentă a actului normativ, se pot trage câteva concluzii interesante cu privire la legalitate. Astfel:

Alineatul 1 arată că *"ridicarea şi depozitarea vehiculelor în locuri special amenajate se realizează de către administraţiile publice locale sau de către administratorul drumului public".*

Aşa cum reiese din interpretarea literală a actului normativ, doar administraţia publică locală sau administratorul drumului public sunt îndreptăţite să efectueze ridicarea şi depozitarea. Dacă pentru noţiunea de administraţie publică locală nu avem probleme în a identifica cine sunt acestea (consiliile locale, judeţene, primari, autorităţi în subordinea acestora), noţiunea de administrator al drumului public nu este definită prin lege. Totuşi, conform Legii nr. 215/2001 (a administraţiei publice locale), art. 36 alin. 67 pct.13, consiliile locale sunt responsabile de podurile şi drumurile publice. Astfel că, cel puţin pentru drumurile din localităţi, putem identifica drept administratori ai drumului public pe autoritatile publice locale.

În consecinţă, cel puţin pentru situaţia staţionării pe drumul public în raza localităţilor, putem identifica, fără a greşi, cine poate proceda la ridicarea şi depozitarea vehiculelor identificate a staţiona neregulamentar.

Sigur, această concluzie nu înseamnă că autorităţile publice locale nu pot angaja pentru realizarea materială a operaţiunilor de ridicare şi depozitare şi firme private, însă ce interesează aici este răspunderea juridică şi raporturile juridice care se stabilesc. O firmă privată nu poate ridica şi depozita o maşină identificată a staţiona neregulamentar pe drumul public în nume

propriu, ci numai, eventual, ca angajat contractual al autorităţilor publice locale, în numele şi pe seama acestora.

De aici rezultă şi consecinţe juridice importante:

1. Ridicarea şi depozitarea maşinilor staţionate neregulamentar de către firme private în nume propriu este ilegală, raportat la dispozitiile OUG 195/2002, o faptă ilicită, şi aceste firme trebuie să răspundă pentru toate prejudiciile cauzate conform răspunderii civile delictuale, iar în cazul în care poate fi angajată, şi conform răspunderii penale

2. Solicitarea de sume de bani cu titlu de contravaloare a serviciilor de ridicare, transport şi depozitare, de către firmele private este, de asemenea, ilegală. Art. 64 alin. 2 dispune, într-adevar, că aceste cheltuieli trebuie suportate de deţinătorul vehiculului

Dar, aşa cum arătam mai sus, ridicarea şi depozitarea se poate face exclusiv în numele autorităţii publice locale. Între firma care ridică şi depozitează vehicolul şi deţinătorul autovehicolului nu există raporturi contractuale privind prestarea de servicii de ridicare şi depozitare. Astfel că nu există nici obligaţia de plată atât timp cât nu există vreun contract între cele două părţi. Este adevărat că firmele care prestează astfel de servicii invocă regulamente adoptate de consiliile locale, care le-ar da dreptul să procedeze astfel.

DAN SAVU
Fotografii de Daniel Marian

(Continuare în pag. 5)

virgulă la specia tranziției eterne

COSMOTErapia de șoc

Ca fiind fost utilizator de servicii COSMOROM, care erau unele suficient de proaste, sincer m-am bucurat în momentul în care, cu arme, muniții și bagaje, respectivele servicii s-au schimbat radical, nu doar cu numele (care sună cam tot pe-acolo), în actualul COSMOTE. O rețea de telefonie bunicică, în sfârșit cu suficient de multe antene, cu oferte peste oferte, reînnoite de la o lună la alta, de până la urmă poți vorbi până înnebunești...

Dar: pentru că asta nu-i nicidecum-nicipedeparte o reclamă la numita rețea de telefonie mobilă, hai să punem cireșoaica pe tort sau, dacă vreți, chiar moțul pe rahat (!). Este vorba în sine, despre banala utilizare a serviciului pre-paid, care presupune achitarea unei sume de 4,5 euro lunar, pentru care se prelungește perioada de valabilitate a extraopțiunii alese pentru comunicare. Eh, și-aici începe tămbălăul... În primul rând, pentru că nu poți achita nicidecum-niciîntruncaz 4,5 euro, nici să stai în cap, doar de-a-n rotundelea 5 euro! Dar nu că din juma' de euro ar sărăci omul, însă atunci când vrei să-i plătești pe toți ăia 5, și nu ai cum, e mai a dracu' decât o porcărie. Exemplul concret: la reprezentanța COSMOTE de la „Poșta Veche” din centrul Devei, la ghișeul ne-inspirat denumit „*întreabă-mă*” mai degrabă: „*nu mă-ntreba, dacă nu vrei să căpiezi!*”, ți se spune verde-n față precum cartela din telefon, zâmbăreț ca un dos de curcă ambetată, că nu mai sunt cartele de reîncărcare decât cu 10 euro. Sau, și încă, textual: „Dacă vă ajută cu ceva, avem cartele cu care puteți încărca direct cu minute”. Ca-n reclama aia absolut idioată, în care ți-ai cumpărat din cartier cartela, mai ieftină ca o Cola, cu care s-o suni în sfârșit pe Mirela, care săraca n-o mai fi fost sunată de-o săptămână, o lună, un sezon, un an... Cu alte cuvinte, ți se bagă pe gâtlej, la alegere, un serviciu mai scump, sau unul ineficient, la care nu beneficiezi de toate facilitățile pe care le-ai dorit și le-ai ales! Dar: la urma urmei, cine a-ntrebat-o pe duduia „*întreabă-mă*” despre vreo cartelă de reîncărcare? Nimeni, sau poate doar indolența-lenea-putoarea din dumneaei. Pentru că, ar fi mult prea greu, nu-i așa, în căpșoru' ei de zambilică, să deie din mouse & tastatură în calculatorul așezatu-i drept sub năsuc, și să procedeze, în mai puțin de 30 de secunde, la o încărcare electronică, unde ți se cere efectiv doar numărul de telefon; și, evident, banii adică ăia 5 euro.

Concluzia este că, numărate pe ceas, minutele în care s-a scurs pasta de pix aferentă acestor rânduri, reprezintă echivalentul undeva a vreo 50 60 de încărcări electronice. Dacă mai punem și costul pastei de pix, al hârtiei, al curentului electric scurs și ăla pentru culegerea textului, al tiparului și hârtiei de ziar, s-ar putea ajunge simplu de tot la o sumă echivalentă cu aceea dată... pentru acolo alea vreo 50 60 de încărcări electronice. Cu tot cu TVA, și cu nervii la pământ!

Daniel Marian

P.S. : Acesta de mai sus este un spațiu publicitar, plătit de către subsemnatul, telefon 0763 8.29.29.8, la tarifele practicate de această publicație. Drept pentru care, m-aș simți eventualmente îndreptățit ca de banii respectivi să-mi faciliteze onor COSMOTE cel puțin o juma 'de încărcare electronică. Pe an. Cu tot cu TVA.

Încălțăminte otrăvită „Made in China”

Dincolo de scandalul melaminei, fabricanții chinezi s-au făcut responsabili de utilizarea unui produs chinezesc nociv, un agent antimucegai alergizant (DMF), interzis în Europa. Totul a început în iunie 2008, la Strasbourg, când un cumpărător al unor fotolii fabricate în China s-a plâns de o eczemă severă la nivelul spatelui și feselor, apărută cu patru luni înainte.

În cadrul unor congrese medicale s-au prezentat o serie de cazuri similare, în urma declanșării unei adevărate epidemii. Un dermatolog suedez a identificat produsul chimic responsabil: un agent antimucegai și un alergizant puternic, interzise în Europa, dar care sunt produse în China. Unii pacienți au făcut rapid legătura cu fotoliile cumpărate. Pudra-otravă din acestea trecea prin haine și ajungea pe pielea utilizatorilor. Au fost trimise 38.000 de scrisori tuturor cumpărătorilor, în urma cooperării cu furnizorii. Mai apoi, fotoliile au fost retrase din toate magazinele europene.

Mai nou, se pare că otrava e utilizată și în confecționarea încălțămintei de origine chineză.

Așadar, maximă atenție la încălțămintea „Made in China”!

Alex. Resiga

Telecomunicațiile mobile la tarife mai mici, în spațiul UE

Începând cu acest an, toți operatorii de telecomunicații mobile de pe teritoriul Uniunii Europene (UE) sunt obligați de noile norme elaborate de autoritățile europene, să reducă tarifele de roaming. De menționat însă, că nici un operator nu oferă tarife mai mici decât plafonul maxim impus! Noile reglementări prevăd ieftinirea traficului de voce, a mesajelor scrise și traficului de date în roaming pe teritoriul celor 27 de state membre, reducând facturile clienților pe teritoriul celor 27 de state membre, reducând facturile clienților pe roaming cu până la 60 %.

Clienții **Orange România** sunt tarifați cu 0,43 euro/minut pentru apelurile inițiate, 0,19 euro/minut pentru apelurile primite, 0,11 euro pentru mesajele scrise (SMS) trimise, și 1 euro/Mb pentru traficul de date, exact în limita admisă de noile prevederi legale. Însă, noile tarife sunt oferite doar clienților care își vor activa opțiunile *Permis de Vacanță* sau *Favourite Countries*.

Vodafone România a redus tarifele de roaming pentru serviciile de voce, SMS și date în UE, prin *Vodafone World*, și a introdus un nou mod de tarifare a apelurilor în roaming, efectuate și primite în spațiul european, dar la același nivel cu cel maxim admis. Acest lucru este valabil în statele membre ale UE și în țările din spațiul Economic European (EEA), respectiv Islanda, Liechtenstain și Norvegia, precum și în Elveția.

Cosmote România a redus tarifele de roaming pentru apeluri, mesaje scrise și transfer de date în UE, cu până la 75 %, astfel: cu până la 40 % (voce), 63 % (SMS), respectiv 75 % (date). Tarifele practicate însă de Cosmote se înscriu în aceeași politică admisă și de ceilalți doi operatori mai sus menționați, adică pe limita maximă impusă.

Impozitele, taxele și amenzile, prescrise după cinci ani

Atunci când primiți o somație de la autorități pentru datorii fiscale mai vechi de cinci ani, trebuie să trimiteți o notificare Agenției Naționale de Administrare Fiscală (ANAF), respectiv Direcției de Finanțe Publice. Dacă Fiscul nu își recunoaște eroarea, puteți contesta în instanță, urmând să faceți o cerere de suspendare a executării silite.

Conform Codului de Procedură Fiscală, se poate prescrie orice tip de impozite și taxe datorate bugetului de stat și bugetelor locale, precum și alte sume ce se constituie venituri ale bugetului general, indiferent dacă sunt datorate de societăți comerciale sau de către persoane fizice. Singura excepție o constituie plata unei părți din datorie, în intervalul de cinci ani, recunoscând implicit obligația de plată. În atari situații, termenul de prescripție se întrerupe.

Alex. Resiga

BĂIEŢII CREATIVI DIN ENERGIE SE ÎNTORC

HIDROCENTRALE ÎN PARCUL NATURAL GRĂDIŞTEA MUNCELULUI CIOCLOVINA

De câţiva ani "lumea bună" a "băieţilor deştepţi" din energie este luată cu asalt de firma SC CREATIVE ENERGY SOLUTIONS SA cu sediul (expirat) la SINAIA. Aceasta îl are în spate pe controversatul miliardar DORU HAIDUC, "specialist" în afacerile cu banii publici, având la activ contracte cu defunctul Petrom, închideri de mine, ridicarea Palatului Administrativ din Deva, Cazinoul din Sinaia şi numeroase proiecte Sapard în judeţele Hunedoara şi Vâlcea, "soldate" cu multe plâgeri privind calitatea acestora. Cu toate că oficial, miliardarul Doru Haiduc nu apare printre acţionarii firmei, acţionar majoritar figurând o anume Cozma Angela - Cornelia, aceasta a admis la dezbaterea publică privind impactul asupra mediului ce a avut loc în anul 2007, la Primăria BARU MARE, că este implicat total în acest proiect.

În ceea ce priveşte proiectul propriu-zis, susţinut la timpul respectiv de către Dorel Haiduc, după ce a acceptat cu destulă reticenţă prezenţa camerei de filmat, aceasta prevedea construcţia a opt microhidrocentrale, dintre care trei vor fi amplasate pe teritoriul Parcului Natural GRĂDIŞTEA MUNCELULUI CIOCLOVINA. La şedinţă nu au fost invitaţi însă administratorii acestui parc, Consiliul Ştiinţific al instituţiei precum şi Comisia pentru Ocrotirea monumentelor Naturii din cadrul Academiei Române, acestea respingând din start această idee, de construire a unor obiective care ar urma să modifice definitiv şi ireversibil frumuseţile naturale ale zonei. Mai mult, administraţia parcului e acuzat, printr-o adresă trimisă Muzeului Civilizaţiei Dacice şi Romane din Deva, faptul că lucrările de descărcare arheologică efectuate de arheologii deveni reprezintă o "formă mascată de realizare a fundaţiilor hidrocentralelor" proiectate de către SC Creative Energy Solutions, acuzaţie respinsă de către directorul Muzeului, Marcel Morar. Mai mult, nu se ştie dacă lucrările de descărcare arheologică a zonei, aflată în arealul complexului Cetăţilor Dacice din Munţii Orăştiei au fost efectuate cu avizele necesare. De asemenea, administraţia parcului a reclamat presiunile imense pe care "băieţii CREATIVI" le fac atât la Consiliul Ştiinţific al Parcului, cât şi la Comisia pentru Monumentele Naturii din cadrul Academiei Române.

Potrivit concluziilor specialiştilor din cadrul acestei instituţii apariţia unor lacuri artificiale şi a microhidrocentralelor va distruge peisajul natural al zonei iar scăderea debitului râului Strei şi va conduce la schimbări ale florei şi faunei.

La ora actuală, după doi ani de la eşecul primei tentative de "anexare" a parcului, "creativii" se pregătesc din nou de atac, după ce au comandat un nou studiu de impact. Dezbaterea publică este programată în data de 26 octombrie, la Primăria Sălaşu de Sus, însă până la această oră Consiliul Ştiinţific al Parcului Natural Grădiştea Muncelului Cioclovina nu s-a întrunit pentru a-şi exprima încă odată, o poziţie oficială. Rămâne de văzut cum va evolua acest "proiect" al cărui miză ar fi, se pare, fonduri europene destinate proiectării, de ordinul milioanelor de euro. Vom reveni.

MATERIAL REALIZAT DE ASOCIAŢIA "QVO VADIS"

Afacerea „SECHESTRU”

(Urmare din pag. 3)

În ce priveşte legalitatea acestor regulamente, de asemenea, constatăm că ele sunt ilegale. Art. 64 alin. 3 din OUG 195/2002 dispune ca procedura după care se face ridicarea vehiculelor în astfel de situaţii va fi prevăzută prin regulament. Însă, în înţelesul OUG 195/2002, noţiunea de regulament are o definiţie precisă. Conform art.124 alin. 2 din OUG 195/2002, se prevede ca „în termen de 30 de zile de la data publicării, Ministerul Administratiei şi Internelor va elabora regulamentul de aplicare a prezentei ordonanţe de urgenţă, care se aprobă prin Hotărâre a Guvernului."

Astfel, acest regulament nu este orice act de aplicare a ordonantei, ci un act aprobat prin Hotărâre de Guvern. În momentul de faţă, în vigoare este Hotărârea de Guvern nr. 1391/2006 care, însă, nu dispune în ce priveşte procedura de ridicare a autovehiculelor. Faptul că până în acest moment Guvernul nu a reglementat această procedură, aceasta nu înseamnă că autorităţile publice locale sunt îndreptăţite să procedeze la adoptarea unui astfel de regulament (de altfel, câte unul pentru fiecare autoritate locală în parte ăn funcţie de tot felul de interese particulare), depăşindu-şi în mod vădit atribuţiile, intrând într-un domeniu unde competenţa de reglementare aparţine exclusiv Guvernului României.

Aceste acte normative adoptate de consiliile locale sunt nule, fiind adoptate cu depăşirea atribuţiilor consiliilor locale. În plus, ele sunt nule şi din perspectiva faptului că acordă dreptul de a proceda la ridicarea şi depozitarea vehiculelor unor persoane private, ceea ce contravine OUG 195/2002.

Daţi gologanii înapoi, că ne judecăm cu voi!

În baza argumentelor juridice solide formulate de avocatul bucureştean Dan Felix Tudoriu, după ce aţi achitat „birul" pe parcare, aveţi de parcurs următorii paşi pentru recuperarea prejudiciului care vi s-a creat:

Cereţi de la Consiliul Local caietul de sarcini în baza căruia a fost încheiat contractul de asociere cu firma „recuperatoare".

Faceţi plângere prealabilă împotriva Hotărârii Consiliului Local şi apoi acţiune în contencios administrativ. Plângerea prealabilă poate fi formulată oricând întrucât este vorba de un act administrativ cu caracter normativ.

Cereţi de la Consiliul Local repararea pagubei, adică sumele achitate către operatorul privat ca urmare a aplicării actului administrativ. Cererea de chemare în judecată se va putea depune la instanţa sediului pârâte, sau la aceea a domiciliului dumneavoastră.

Deloc de neglijat este şi faptul că taxele se stabilesc conform Constituţiei numai prin lege sau în baza legii. Acestea se plătesc către o autoritate centrală sau locală, şi în niciun caz unei firme private. Taxele nu pot fi purtătoare de TVA şi trebuie colectate de la o anumită categorie de cetăţeni, nediferenţiat şi nediscriminatoriu.

Iată, deci, alte argumente juridice pentru care factura eliberată de către S.C. Fane Multiprosev S.R.L. poate fi contestată la orice oră, şi pentru care sunteţi îndreptăţiţi să solicitaţi chiar şi despăgubiri materiale şi morale. În plus, un alt element important este faptul că facturarea contravalorii „serviciilor" de deblocare a roţilor maşinii, de către firma agreată, nu poate fi facută, pentru valabilitatea facturii, fără completarea datelor personale.

Întrebarea este, dacă dumneavoastră nu le-aţi oferit datele personale de bunăvoie, fiindcă alte persoane în afară de angajaţii Poliţiei Române, nu sunt autorizate în acest sens, - de unde îşi procură „sechestratorii" datele pentru completarea actelor?

În acest caz, aveţi dreptul să faceţi alte plângeri pentru accesul la datele personale de către alte autorităţi ce „lucrează" „mână-n mână", de multe ori „interesate" cu „agreaţii".

La final, pentru o atmosferă relaxantă, puteţi să vă „răzbunaţi" şi altfel, votând la viitoarele alegeri acel primar destoinic ce v-a ridicat maşina, precum şi partidul lui.

PAMFLETELE TRANZIȚIEI

Capu' la justiție, oare se-mpute de la arhivă ?!

Te îngrozești, te-apucă durerile de minți, de te iei cu mânurile de propriul cap.

Nu sunt paianjeni otrăvitori pe filele ajunse d(pripas, d(o)ar-mite în capul tău.

Nu sunt gândaci; nu sunt șoareci, șobolani nici șopârle ori șerpi. Ori cel puțin nu-i vezi. Nu c: nu s-ar fi întâmplat ca bucăți mai mari sau mai mic de opisuri și dosare să fie ronțăite pe la colțurile, d(cele mai multe ori cele mai importante.

Oricum, fața mai puțin văzută a justiție românești zace îngălbenită, îm-pă-ien-je-ni-tă, roa să, de-a dreptul dureroasă pentru aceia care vrând nevrând se-ajung să-și împartă dreptatea prir judecătorii și tribunale. Și, ea fața asta de dorsală mai și pute!

Deunăzi, am avut ne-plăcerea de a trebui să cau printr-un opis din '97 toamna, un număr de dosar dir care reieșea o chestiune importantă pentru bunu mers al unor lucruri de altfel banale.

După trei ore și jumătate de plimbă-te și vino ncoa' de la Tribunal la Judecătorie noroc că erau în aceeași clădire, că altfel chiar că-mi dădeam foc cu tot cu șandramalele-alea de care-i vorba, am ajuns la un firicel de luminiță de capăt de tunel.

Dar mă, de-ajuns, pen' că după cum se vede treaba dracu'- și băgă coada și taman dintre paginile lipsă, ori scârțâite-fluturate, una era aia cu număru' de pomină.

Drept pentru care, mă-ndrept cu sfială spre duduia, ori coconița ce-o fi fost, care-i pusă să dea relații publice la ghișeu pe banii publici. Ș-o-ntreb. Și mad'moazela-mi răspunde: „ Astea-s toate, asta avem, descurcați-vă!"... N-ar fi fost nimic, dacă nu mai bombănea halucinogenește dup-aia: „Dacă nu, mer'eți de căutați pă internet!"...

Păi bine, fă, bramburico, voi nu le-aveți pă alea care nu-s în dosare și opisuri, că le-a mâncat internetul, în loc de paianjeni-gândaci-șoareci-șobolani-șopârle-șerpi-etc-alte-lighioane? Hă? Da' cablurile de la calculatoare le mai aveți? Da hardurile, mânca-vi-le-aș io?

Hodoronc-tronc, ca să încheiem dup'aia cu poza care ne stă cuminte martor despre ce vorbirăm... Arhiva justițitiei românești a-nceput să fie operată pe calculator abia după anul 2000, iar de povestea cu internetul poate fi vorba, și asta doar pe alocuri, numai de prin 2004. Na, așa de-a dracu', din surse culese de pe internet!

Și a'propos, dac-aveți careva ceva de comentat ori mai grav de-o fi să mă chemați în judecată pentru dreptul la imagine, să-mi trimiteți citația cu data de 97 î.C., pe adresa: avizuca.just.ro la secțiunea fraieru' de românia. cu litere mici. pa.

Mugurel M. Badea

Start în Loteria Vizelor pentru SUA

Ambasada SUA la București anunță că, de la începutul lunii octombrie, cetățenii români se pot înscrie în programul anual Diversitz Visa (DV), care pune la dispoziția persoanelor care îndeplinesc cerințele simple, dar stricte de calificare, vize de reședință permanentă în Statele Unite.

Criteriile

Potrivit Ambasadei americane, cerințele de calificare presupun ca solicitantul să fie născut într-o țară care participă la program. România se află și în acest an printre țările participante la programul DV.

În plus, solicitantul trebuie să îndeplinească criteriul educațional: să fie absolvent de liceu, cu diplomă de bacalaureat sau în ultimii cinci ani să fi lucrat cel puțin doi ani într-o meserie care se află în zona de lucru patru a Departamentului Muncii al SUA. Baza de date folosită pentru determinarea parametrilor de calificare a meseriei este O'Net Online : www.onetcenter.org.

Modul de înregistrare

Înregistrările pentru programul DV 2011 trebuie transmise electronic, până cel mai târziu la 30 noiembrie 2009, ora 19, ora Bucureștiului. Solicitanții pot accesa formularul electronic la adresa www.dvlottery.state.gov numai în perioada de înregistrare.

Înștiințarea

Solicitanții de vize DV sunt selecționați printr-o tragere la sorți aleatorie, făcută de un computer. Vizele sunt distribuite pe șase regiuni geografice, cu un număr mai mare de vize acordat regiunilor cu o rată de imigrare mai redusă. Nu se acordă vize țărilor care în ultimii cinci ani au trimis mai mult de 50.000 de imigranți către SUA, ceea ce nu este cazul României.

Înainte de a trimite o înregistrare la programul DV 2011, aplicanții sunt rugați să consulte instrucțiunile detaliate ale programului, care se găsesc pe pagina de internet a Ambasadei SUA, precum și pe cea a Departamentului de Stat american.

Cei selecționați vor fi înștiințați prin poștă în perioada mai iulie 2010 și vor primi instrucțiuni ulterioare, inclusiv informații asupra taxelor legate de imigrarea în Statele Unite. Persoanele neselecționate NU VOR PRIMI nicio înștiințare. Ambasada SUA la București mai precizează că, dacă primiți un e-mail care vă anunță că sunteți selecționat, acel mesaj nu este legitim și nu trebuie luat în considerare ca atare.

Alex. Resiga

SALVAȚI-O PE ANA-MARIA!

O FETIȚĂ ÎN VÂRSTĂ DE 9 ANI DIN HUNEDOARA SUFERĂ DE O BOALĂ CUMPLITĂ (TUMORĂ OSOASĂ GALOPANTĂ) ȘI ARE NEVOIE URGENTĂ DE AJUTORUL DUMNEAVOASTRĂ !

OPERAȚIA CARE ÎI POATE SALVA VIAȚA TREBUIE EFECTUATĂ ÎN CEL MULT 10 ZILE ȘI COSTĂ 25.000 DE EURO.

DUPĂ EXPIRAREA CELOR 10 ZILE EXISTĂ RISC FOARTE MARE DE APARIȚIE A METASTAZELOR.

PENTRU DONAȚII PUTEȚI FOLOSI CONTURILE:

RO61 BTRL 0630 1201 U109 90XX RON

RO61 BTRL 0630 4201 U109 90XX EUR,

BANCA TRANSILVANIA SUC.HUNEDOARA - BOCA ZENAIDA ADRIANA SAU

RO19 RNCB 0160 1122 8164 0001 RON

RO89 RNCB 0160 1122 8164 0002 EUR,

BCR SUCURSALA DEVA - BOCA ZENAIDA ADRIANA

ORICE SUMĂ ESTE UN STROP DE VIAȚĂ !!!

VĂ MULȚUMIM !

NICU ȘTEFAN, PREȘEDINTE ATHLETIC HUNEDOARA - 0742021261

Păunița a fost în acest an Miss Bălțata Românească

În fiecare an, și mai exact în fiecare toamnă la Băcia are loc expoziția de animale „Bălțata românească", sub egida Primăriei Băcia și a Asociației Crescătorilor de Animale și Păsări, anul acesta ajungându-se la cea de-a noua ediție.

Timp frumos, mare căldură, mare, vere, muzică și voie bună, mici grătare și cârnăciori, stropiți cu bere, și multă lume venită din tot județul și nu numai.

La start s-au aliniat 26 de animale, selectate una și una, participând la categoriile vițea, junincă și vacă, atât din împrejurimile comunei Băcia cât și din alte locuri din județ. Din juriu au făcut parte numai specialiști, preselecția fiind una drastică și dificilă, dar și oficială, ca la o competiție veritabilă.

Pe lângă concursul celor 26 de animale a mai avut loc și un târg expozițional cu porci, cai, oi, iepuri și chiar cu păsări de rasă, unde ochiul privitorului se poate delecta în fiecare clipă. În afară de animale au mai fost organizate standuri cu cereale, utilaje agricole, produse apicole și produse de panificație și carmangerie, toate provenind de la producătorii autohtoni.

Cât timp a avut loc selecția și jurizarea pe terenul din fața scenei s-a desfășurat o tombolă cu premii în obiecte și animale. Aici primele trei locuri au fost câștigate de Margareta Roman din Totia, Laura Balog din Deva și Gelu Predoiu din Călanul Mic.

Toți cei 26 de participanți s-au ales cu diplome și furaje, iar primele locuri de la categoria „vițea" au fost ocupate de: Joiana, propietar Florin Alba din Brad, Mândruța, propietar Vasile Trif din Băcia și Bujoara, propietar Filimon Muntean din Gânțaga.

În acest an, premiul de „Miss Bălțata Românească", a revenit unei vițele de 4 ani, Păunița, propietar Valentin Onescu, din Vâlceluța (Bretea Română), care a declarat că în urmă cu doi ani mama ei a câștigat același premiu și trofeu. Premiile s-au dovedit a fi benefice și consistente ele constând în diplome, distincții speciale, furaje și bani.

Primarul comunei Băcia, Emil Râșteiu, care a fost și sufletul acestei expoziții ne-a spus: „A fost una din cele mai reușite ediții de până acum. Niciodată nu am avut 5000 de oameni la târg, ca în acest an. Asta înseamnă că târgului de bovine de la Băcia i s-a dus vestea și a intrat în rândul evenimentelor tradiționale. Culmea, parcă și sponsorii au fost mai darnici anul acesta, cu câștigătoarele, în ciuda faptului că traversăm o acută criză economică. Iar de câștigat a câștigat cea mai bună, mai productivă și îngrijită văcuță, decizia juriului fiind luată după criteriul valorii".

Organizarea unor astfel de evenimente mai au ca scop și provocarea producătorilor autohtoni și încurajarea acestora.

Directorul Direcției Agricole Hunedoara, Ioan Ștefan consideră că „Bălțata Românească" ne poate reprezenta oricând și oriunde cu cinste în Europa.

Nimic nu se încheie și nu se termină fără muzica, jocul și cântecul popular interpretat de cunoscuții soliști și dansatori ai căminelor culturale și ai caselor de cultură din județ, cu care cei prezenți s-au putut delecta până la asfințit.

Stejărel Ionescu

HERTA MULLER - DE LA CENZURA CEAUŞISTĂ LA PREMIUL NOBEL

Herta Muller, scriitoarea germană originară din România, a câştigat, premiul Nobel pentru literatură, ea aflându-se la a treia nominalizare din partea guvernului german pentru această prestigioasă distincţie.
Herta Muller s-a născut pe 17 august 1953, la **Niţchidorf, lângă Timişoara**. **În 1987, a emigrat în Germania**, fiind la ora actuală o prezenţă apreciată la superlativ în spaţiul literaturii în limba germană, dar şi în alte ţări europene.

De la data stabilirii ei în Germania, **Muller a fost distinsă cu numeroase şi importante premii germane şi internaţionale**. Printre acestea se numără premiile Ricarda Huch (1987), Kleist (1994) şi Joseph Breitbach (2003), premiul european Aristeion (1995) şi cel internaţional - "IMPAC Dublin" Literary Award (1998). Din 1999, ea a fost nominalizată de trei ori, din partea Germaniei, pe lista de propuneri pentru premiul Nobel pentru literatură.

În România, la editura Polirom au apărut volumele "Regele se-nclină şi ucide" (2005), "Este sau nu este Ion" (2005) şi "Animalul inimii" (ediţia a II-a, 2006).
Părinţii ei au fost membri ai minorităţii vorbitoare de limbă germană din România. Tatăl ei a luptat în armata Waffen-SS, în timpul celui de -Al Doilea Război Mondial. Mulţi români, germani au fost deportaţi în Uniunea Sovietică în 1945, inclusiv mama Hertei Muller, care a petrecut cinci ani într-un lagăr de muncă în Ucraina. Mulţi ani mai târziu, în "Atemschaukel" (2009), **Muller a descris exilul românilor de naţionalitate germană în Uniunea Sovietică**.

Între 1973 - 1976, Muller a studiat limba germană şi literatura română la **Universitatea din Timişoara**. În această perioadă, ea a fost asociată cu **Aktionsgruppe Banat**, un cerc de tineri autori de limbă germană, care, în opoziţie cu dictatura lui Ceauşescu, a căutat libertatea de exprimare. După terminarea studiilor, Herta Muller a lucrat ca traducător la o fabrică de maşini, în perioada 1977 - 1979, fiind **concediată atunci când a refuzat să fie un informator pentru poliţia secretă** din România. După concedierea sa, **scriitoarea a fost hărţuită de Securitate**. **Herta Muller a debutat cu o colecţie de povestiri**, intitulată **"Niederungen (Ţinuturile joase)"** (1982), care a fost **cenzurată în România**. Doi ani mai târziu, ea a publicat versiunea necenzurată în Germania şi, în acelaşi an, volumul "Drückender Tango", în România. În aceste două lucrări, Muller descrie viaţa dintr-un mic sat de limbă germană şi corupţia, intoleranţa şi represiunea din această localitate. Presa naţională românească a fost foarte critică la adresa acestor lucrări în timp ce, în afara României, presa germană le-a primit foarte bine. Deoarece Muller a criticat public dictatura în România, cărţile ei nu au mai primit permisiunea de a fi publicate în această ţară. În 1987, Muller a emigrat în Germania împreună cu soţul ei, autorul Richard Wagner.

Romanele "Der Fuchs war damals schon der Jäger" (1992),"Herztier" (1994), "In der Falle" (1996) şi "Heute wär ich mir lieber nicht begegnet" (1997) oferă, cu o detaliere cizelată, un portret al vieţii sale zilnice sub dictatura ceauşistă.

În prezent, Muller trăieşte în Berlin. Din 1995, ea este **membră a Deutsche Akademie für Sprache und Dichtung**, în Darmstadt, dar şi a Uniunii scriitorilor din România, filiala Timişoara.
În anul 1999, Herta Muller a fost **nominalizată de guvernul german la premiul Nobel pentru literatură**. În anul 2008, Herta Muller a fost nominalizată pentru a doua oară, tot din partea Germaniei, pentru acelaşi prestigios premiu literar.

Greu de găsit în cazul Herta Muller o altă legatură cu România, decât a celor câtorva elite intelectuale, remarcabile ce s-au desăvârşit şi bucurat de recunoaştere abia după plecarea din leagănul naşterii lor. Al inspiraţiei şi al unei incipiente formări româneşti. Dar nu al consacrării. Să poţi socoti a fi meritous că tu, mediu social ai creat un cadru neadecvat recunoşterii, e o neferictă politizare şi o raportate fără noimă la orice altceva, decât la realitate, a celui care semnează asemenea opinii. În consecinţă, Hertei Muller nu-i poţi găsi altceva decât ceea ce simţi din ce spune. Adică "mă doare, mă doare enorm de ce se întâmplă în România!".

GENERAŢIA DICTATURII ŞI EXILULUI

În faţa umilinţei până la geamăt, Herta Muller nu face decât să exprime ce a simţit o generaţie şi cum resimt şi azi copii acestora suferinţa înaintaşilor. Chiar dacă Herta Muller va scrie mereu despre ţara pe care a părăsit-o, scrisul nu va fi decât analiza traumei. Trauma socială, de sistem, o va întoarce constant la teme de opresiune, exil şi dictatură. Iar dacă ultima ei lucrare se încadrează în ceea ce se numeşte "cea mai remarcabilă lucrare dintr-o tendinţă idealistică" doar timpul va confirma. Opiniile, cele mai multe, deplasate, în dreapta ori în stânga unui comentariu detaşat, nu o vor atinge pe ea şi premiul ei, acolo unde recunoşterea a urcat-o! Căci, aşa cum aprecia Petre Tuţea: "libertatea omului e partea divină din el". Iar batjocorirea demnităţii umane e sinonimă cu însăşi batjocorirea dumnezeirii, în sensul ei cel mai idealistic. Herta Muller va rămâne un simbol de demnitate şi revoltă.

În calificativul de "scriitoare bună" acordat de un critic român reţin o doză de suficienţă dâmboviţeană. Cu care Herta Muller nu are nici o legătură. Cum nu ar avea nici dacă acesta nu ar cuprinde-o în scrierile sale. Căci sistemul de valori promovat este completamente diferit. Şi de neraportare la faptul că pană şi în marile şantiere din zona de influenţă culturală a Banatului - Ţara Haţegului şi nu numai generaţia anilor optzeci, instruită la Timişoara, comenta raportându-se, în seri de tristeţe şi gânduri de ducă, viaţă şi manifestările acesteia. Se citea de pe foi scrise de mână ori se comenta din auzite. În contrapondere cu marile încercări naţionaliste de exacerbare a spiritului românesc, o generaţie adula o scriitoare bănăţeană de educaţie germană dar şi o doinitoare săboaică. Atât cei din restrânse cercuri literare ori adunaţi pe stadion se raportau la noul val de contestare a absurdului social şi politic.

Era o generaţie a Hertei Muller care se diferenţia tocmai prin această raportare la ce se scrie şi ce se cântă. O generaţie care deplângea trâmbălarea marelui Nichita pe la chermezele unui ţigan ursar. Şi lipsa din peisaj şi a altora decât Ion Caraion. Ce se rezeamă ori numai rezuma la filosoful din Paltinis.

De aceea se cuvine să precizăm: contextul social şi formarea Hertei Muller nu poate fi separată de România de ieri. Şi de azi când în cazuri nefireţti, torţionarul de ieri devine propovăduitorul moral. Era o vreme când delaţiunea devenise o "artă a răului". Cel ce o cultivă controla destine şi hotără în mod arbitrar evoluţia semenului de lângă el, funcţie de interese mai degrabă meschine. Chiar criminale.

ÎNTRE DELAŢIUNE ŞI UMILINŢA CULTIVATĂ

Delaţiunea, trebuie să recunoaştem că face parte din cultura de bază al poporului trăitor pe aceste meleaguri. Herta Muller a trăit şi a rămas marcată de suferinţa deposedării de tot ceea ce era al ei şi a alor ei. Mai mult ca la oricine, la bănăţeni cultura indivizibilităţii averii ridică mari semene de absolutizare, demnităţii e legată de bunuri.

Herta Muller a trăit suferinţa socială, umilinţa cultivată în universul unei republici concentraţionale, care nu iartă în timp. A trăit între românii formaţi, dacă nu chiar adecvaţi genetic, la delaţiune. Şi chiar dacă Herta Muller a identificat tot răul în personagiul din fruntea statului, marea îngrămădeală cu asasinatul politic din 1989, sunt o imensă manipulare iar naţia îşi va duce blestemul asasinării conducătorului şi uciderea pruncilor. Un blestem care urmăreşte însăşi gena acestui popor. Într-o asemenea relaţionare scriitoarea bănăţeană a încercat demn, să gândească de pe alte valori. Şi pentru că s-a trăit în genere între turnători şi pârâcioşi, fenomen cultivat şi azi, scrierile Hertei Muller şi faptul că se raportează la acest atât de dramatic fenomen, la făptuitorii ce trebuie depistaţi - care au transformat-o pe cea mai bună prietenă a ei în delator - cu un strigăt de durere faţă de sistemul care-i susţine, ce trebuie desfinţat iar răul smuls din rădăcină. În acelaşi timp, Herta Muller s-a zbătut, ca marea majoritate a românilor care nu au şi implicit nici nu au cum să aiba încredere în statul pe care-l identifică cu instituţiile abuzive, agresive, în general reprezentate în stradă de semidocţi, dacă nu chiar de creiere spălate, ca vârf de lance al temerii ori sentimentului că vei fi călcat în picioare.

DRAMA DEZRĂDĂCINĂRII

A alimenta însă frica şi a o transfera în delaţiune iresponsabilă, a o transforma în ură, e prea mult.

Drama trăita de Herta Muller o regăsesc în stagiarul Levi, repartizat pe un mare şantier din Retezat. Obţinuse o potenţială posibilitate de a emigra în Israel. În hăţişul de diriguitori ce hotărau birocratic dacă el datorează ceva statului ce-l făcuse inginer, mi-a fost prezentat sub ideea de al conduce în hăţişul sistemului legislativ de atunci. Îl însoţea o roşcată pusă pe scandal şi pe susţinerea principiilor drepturile omului. Şi al dorinţei de al însoţi. Al evadării din România. În final Levi a plecat. Fără roşcată. Dar mai sărac cu o sumă pe care, cineva dintre aparţinătorii ovrei au plătit-o într-un circuit greu de înţeles. Peste ani am primit o scrisoare. Şi o invitaţie în Ţara Sfântă. În cele câteva cuvinte am simţit nostalgie şi amintiri ce nu şterg. Şi regret!

Herta Muller nu a uitat la ce a fost supusă, ea şi familia ei. Şi tot ce scrie va face ca adevăratul rău să fie scos în evidenţă. Ca rod al unei militante pentru libertatea de exprimare. La care, în anii optzeci, se raporta deja o generaţie de români.

TRAIAN OPRONI

OAMENI CARE AU FOST

Despre Morți, numai de bine!...

Nu știu cât de adevărat, cât de drept este acest adagiu românesc și creștin. Mai ales că în ritualul ortodox de înmormantare există practica de a fi ridicat în slăvi orice prăpădit de mort, oricâte rele și fărădelegi ar fi săvârșit respectivul în viața lui păcătoasă, uneori cu atâtă patos că plânge toată îndoliata adunare după unul pe care nu ar fi dat doi bani în timpul vieții... Dar știu foarte precis, susțin cu tărie și înverșunare, mă bat cu oricine ar susține contrariul, că OAMENII despre care veți citi în continuare merită cu prisosință, și chiar cu un plus de generozitate și recunoștință, să vorbim NUMAI DE BINE despre EI !!! Eventual să facem tot ce se poate ca uitarea să se așeze cât mai târziu, peste amintirea trecerii lor prin locurile pe care le-au înnobilat. Ba, chiar sunt convins că ar fi foarte creștinește să-i influențăm pe cine trebuie, pentru eternizarea amintirii acestora, în locurile pe care ei le-au marcat cu acțiunea și viața lor!

În Transilvania și-n Banat, aproape pe oricare drum te-ai afla, sau pod vei traversa deasupra atâtor cursuri de ape, vei calcă pe urmele unui mare drumar și podar, numit Titus Ionescu. Renumit constructor de drumuri, laureat al Premiului Național <Anghel Saligny>, pentru podul peste Mureș de la ieșirea din Deva, spre Brad, fondator al Asociației Profesionale de Drumuri și Poduri București, fondator și primul președinte al Patronatului Drumarilor din România, primul și singurul patronat național cu reședința în Deva, inginerul Titus Ionescu a fost și mentor al câtorva promoții de directori și inginer-șefi în specialitate, care manageriază azi diverse șantiere și firme de profil în județ și-n țară.

Iar firma pe care a condus-o până la pensionare, în 2004, Direcția Județeana a Drumurilor - R.A.Deva, era la data aceea cea mai puternică, mai productivă, mai performantă dintre cele 42 similare din țara! A fost prima firmă de drumuri de interes județean autorizată să lucreze la reabilitarea șoselelor naționale!

Și tot la Deva s-a lansat în premieră națională tehnologia reciclării asfaltului în mers cu un lanț de utilaje Marini, achiziționate cu forțe proprii imediat după 1990.

Fapt de mare curaj la vremea când așa ceva era suspectat de manevre necurate, suspiciuni cultivate de conducători vremelnici și nevolnici ai județului, sprijiniți de jurnaliști servili. Astăzi, după 5 ani, acea firmă practic nu mai există! Dar, după noile obiceiuri nimeni nu răspunde de nici o dispariție...

Tot un constructor de anvergură a fost și Viorel Danilă. Venit din Capitală, cu entuziasmul specific șantieriștilor de vocație, pentru a construi sistemul energetic Râu-Mare-Retezat, a ajuns nu doar să-și vadă visul împlinit, respectiv sistemul de hidrocentrale în cascadă, de la Râu de Mori la vale, precum și cel mai înalt baraj de anrocamente din Europa, dar a rămas și om al locului, stabilit definitiv în munții pe care i-a înnobilat cu salba de lumină și progres. Unde a și fost înmormantat. Doar o dorință nu i s-a împlinit... În 1990, în Duminica Orbului, la primele alegeri libere, am fost la Viorel Danilă,
la Râu de Mori, să-l întreb pentru ce votează, ce își dorește de la primul scrutin democratic, și mi-a răspuns simplu, scurt: "Un Parlament care să dea legi bune!"
Așa ceva încă nu s-a întâmplat. Poate și pentru că în Parlament nu ajung oameni în stare să mute munții din loc. Precum Viorel Danilă ...

Pe vremea când mișcarea sportivă hunedoreană, asta era formula de definire a fenomenului, era un reper, un punct cardinal al sportului românesc, profesorul Mihai Bănulescu era o personalitate marcantă în materie! Contaminat și el, ca mulți alții, de dinamicitatea și entuziasmul creativ al lui Bela Karoly,
profesorul Bănulescu s-a aflat tot timpul în efortul edificării centrului olimpic din Deva. Mutarea lotului feminin de gimnastică de la Onești, instalarea provizorie la sala de sport a Liceului de Construcții, construcția în timp record a sălii de la Cetate și a primelor cămine, organizarea și lansarea Școlii generale nr. 7, cu statut special și cu clase de liceu la Pedagogic, unde a absolvit și Nadia Comăneci, transformarea școlii 7 în liceu special de gimnastică și atletism, în toate aceste rezolvări în timp cât mai scurt, concomitent cu menținerea și dezvoltarea nivelului performanței în gimnastică, s-au înfăptuit și cu contribuția majoră a profesorului Bănulescu, ca director al școlii devene de sport, de fapt de gimnastică și atletism! Școala care a însemnat viața acestui dascăl. De aceea, cred cu toată speranța că nu va fi departe ziua în care actuală conducere a Colegiului, a orașului, a Inspectoratului Școlar, vor îndrepta înscrisul de pe actuala placă aplicată pe clădirea Colegiului, puțin cam nesinceră privind ctitoria respectivă, în sensul că pe ea se va regăsi și numele Mihai Bănulescu. Asta, pentru ca adevărul să fie mai ... adevărat.

Într-un interval scurt de timp, câteva săptămâni, coincidență sau vrerea Celui De Sus, ne-au părăsit TITUS IONESCU, MIHAI BĂNULESCU și VIOREL DANILĂ, Dumnezeu să-i odihnească!

NICOLAE STANCIU

Nu-i așa că...
Nu se știe cum...

- Construcția bisericii ***Sagrada Familia***, din Argentina, a început în anul 1880. Se estimează că va fi terminată în 2026, când se vor împlini 100 de ani de la moartea arhitectului acesteia, Antonio Gaudi
- Primul proiectil lansat de către Forțele Aliate asupra Berlinului, în timpul celui de-al Doilea Război Mondial, a.... răpus elefantul grădinii zoologice din oraș.
- Prima amendă pentru viteză excesivă a fost dată în 1895, pentru viteza de 10 kilometri la oră.
- ***Uranus*** era, la romani, zeul întregului cer, tată al lui ***Saturn*** și bunic al lui ***Jupiter***. Jupiter era considerat zeul luminii și al tunetului; în mitologia greacă, el poartă numele de Zeus, fiind considerat stăpânul tuturor celorlalți zei.
- Marii cârmuitori: ***Alexandru cel Mare*** și ***Iulius Caesar*** sufereau de epilepsie.
- Scriitorul american ***Mark Twain*** nu a absolvit școala generală.
- Liderul militar și politic englez ***Oliver Cromwell*** a interzis sărbătorirea Crăciunului, între anii 1647 și 1658, considerând imorală alăturarea sa cu sărbătoarea creștină.
- Primul loc din România unde s-a exploatat petrol a fost orașul ***Moreni***, în anul 1691, iar la nivel mondial, acesta a fost al treilea loc din lume unde s-a întâmplat acest lucru.
- Blue-jeansii ***Levi's*** pot fi cumpărați la automatele din stațiile de metrou din Paris.
- ***Nicotina*** este o substanță alcaloidă incoloră, lichidă & toxică, care se regăsește în frunzele de tutun, își are originea de la numele diplomatului francez Jean Nicot (1530 1600), care la întoarcerea dintr-o misiune în Portugalia, a adus frunze de tutun care au avut un succes instant în rândul nobilimii.
- La ***Băile Herculane***, se găsește un arbore din specia ***sequoia***, soi care poate atinge vârsta de 3.000 de ani, o înălțime de peste 100 de metri și un diametru al trunchiului de 13 metri.
- Marele mongol ***Ginghis Han*** a primit la naștere numele de ***Temujin***, ceea ce înseamnă ***„Întemeietorul"***.
- Scriitorul ***Mark Twain*** s-a născut în anul 1835, într-o zi când ***Cometa Halley*** era vizibilă pe înaltul cerului, și a decedat în 1910, când același corp ceresc a reapărut pe orbită.
- Unul dintre cele mai mari clopote este ***"Clopotul Țarului"***, din Piața Kremlinului; acesta cântărește 216 tone, și are diametrul de 6 metri. Nu a fost utilizat nicodată, deoarece s-a crăpat în timpul fabricației, dar a rămas expus în centrul Moscovei.
- Laptele de ***ren*** conține cu mult mai multă grăsime decât acela ***de vacă***.
- Pe întreaga planetă există ***2.600*** de specii de ***broaște***, răspândite pe fiecare continent, mai puțin în Antarctica.
- Ultimul descendent al familiei ***Bonaparte, Jerome Napoleon Charles*** (1878 1945), s-a stins din viață ca urmare a unei căzături cauzate de lesa câinelui său.
- În ***Ploiești*** se găsește un muzeu al ***ceasului***, unic în țara noastră, care cuprinde peste 1.000 de exponate, printre care rarități precum un pendul datat în anul 1654, ceasuri care intonează ***„Marsillieza"***, ***„Deșteaptă-te, române!"***, orologii care au aparținut unor personalități, precum ***Constantin Brâncoveanu***, ***Alexandru Ioan Cuza, Mihail Kogălniceanu***, dar și ceasornice distractive al morarului, al fierarului, al frizerului...
- Orașul ***Curtici***, din județul Arad, în perioada interbelică a purtat denumirea ***„Decebal"***.

Lumea de azi

PUBLICAȚIE DE ANALIZĂ ȘI INFORMARE A JUDEȚULUI HUNEDOARA

Director General
Daniel MARIȘ
0766.559.627

Editor
Dan BORDEIANU

Redacția
Oana DAN
Mihaela PĂUNESCU
Mihai IONESCU
Lucian COSTA
Alexandru ROMAN
Traian OPRONI

Colaboratori permanenți
Valeriu BUTULESCU
Dumitru HURUBĂ
Gheorghe GRÜN
Nicolae STANCIU

Tehnoredactare
Mircea VOICULESCU

Director difuzare
Stejărel IONESCU
0728.023.271

Director Marketing
Dan Lazăr
0723.402.600

Corespondență:
CP 44, Oficiul Poștal 1, Deva
E-mail; lumeadeazi2003@yahoo.com

Tipografia GRAPHO TIPEX Deva
ISSN 1543 7246

... din cugetările lui Petre Țuțea

1. Am avut revelația că în afară de Dumnezeu nu există adevăr. Mai multe adevăruri, zic eu, raportate la Dumnezeu, este egal cu niciun adevăr. Iar dacă adevărul este unul singur, fiind transcendent în esență, sediul lui nu e nici în știință, nici în filozofie, nici în artă. și când un filozof, un om de știință sau un artist sunt religioși, atunci ei nu se mai disting de o babă murdară pe picioare care se roagă Maicii Domnului.

2. Acum, mai la bătrânețe, pot să spun că fără Dumnezeu și fără nemurire nu există adevăr.

3. O babă murdară pe picioare, care stă în fața icoanei Maicii Domnului în biserică, față de un laureat al Premiului Nobel ateu - baba e om, iar laureatul Premiului Nobel e dihor. Iar ca ateu, ăsta moare așa, dihor.

4. Eu când discut cu un ateu e ca și cum aș discuta cu ușa. Între un credincios și un necredincios, nu există nicio legătură. Ăla e mort, sufletește mort, iar celălalt e viu și între un viu și un mort nu există nicio legătură. Credinciosul creștin e viu.

5. Eu nu detest burghezia. Eu m-am lămurit că un om care vrea să fie bogat nu este un păcătos. Spunea odată un preot bătrân: Circulă o zicală că banul e ochiul dracului. Eu nu-l concep ca ochiul dracului, eu îl concep ca pe o scară dublă. Dacă-l posezi, indiferent în ce cantități, și te miști în sus binefăcător pe scară, nu mai e ochiul dracului. Iar dacă cobori, atunci te duci cu el în infern, prin vicii, prin lăcomie și prin toate imperfecțiile legate de orgoliu și de pofta de stăpân.

6. Nu pot evita neplăcerile bătrâneții și nu mă pot supăra pe Dumnezeu că m-a ținut până aproape la nouăzeci de ani. Însă bătrânii au o supapă foarte înțeleaptă: au dreptul la nerușinare. O nerușinare nelimitată. Când mă gândesc la suferințele bătrâneții, îmi dau seama că în natura asta oarbă cel mai mare geniu este geniul morții. Faptul că murim, de cele mai multe ori la timp, este un semn al dragostei lui Dumnezeu pentru noi.

7. Luther, cât e el de eretic si de zevzec, a spus două lucruri extraordinare: că creația autonomă e o cocotă și că nu există adevăr în afară de Biblie. Mie mi-a trebuit o viață întreagă ca să aflu asta. El nu era așa bătrân cînd a dibăcit chestia asta, că era călugăr augustin... Mie mi-a trebuit o viață ca să mă conving că în afară de Biblie nu e niciun adevăr.

8. În afara slujbelor bisericii, nu există scară către cer. Templul este spațiul sacru, în așa fel încât și vecinătățile devin sacre în prezența lui.

9. Știi unde poti căpăta definitia omului? - te întreb. În templu. În biserică. Acolo ești comparat cu Dumnezeu, fiindcă exprimi chipul și asemănarea Lui. Dacă Biserica ar dispărea din istorie, istoria n-ar mai avea oameni. Ar dispărea și omul.

10. În biserică afli că exiști.

11. Ce pustiu ar fi spațiul dacă n-ar fi punctat de biserici!

12. În afară de cărți nu trăiesc decât dobitoacele și sfinții: unele pentru că n-au rațiune, ceilalți pentru că o au într-o prea mare măsură ca să mai aibă nevoie de mijloace auxiliare de conștiință.

13. De creat doar zeul crează, iar omul imită. Eu când citesc cuvântul creație - literară, muzicală, filozofică - leșin de râs. Omul nu face altceva decât să reflecte în litere, în muzică sau în filozofie petece de transcendență.

14. Omul e un animal care se roagă la ceva. Caută un model ideal. Și uneori nimerește, alteori, nu. Cei care au descoperit modelul ideal și succesiunea fenomenului din el sunt creștinii. Creștinismul nu poate fi identificat cu niciun sistem filosofic, monist, dualist, sau pluralist. Creștinismul este pur și simplu. Despre creștinism, Bergson spune că noi îl respirăm. Are materialitatea aerului. Seamănă cu aerul. Noi suntem creștini fără să vrem. Si când suntem atei suntem creștini: că respirăm creștinismul cum respirăm aerul.

15. Iisus Hristos este eternitatea care puncteazå istoria.

16. Eu cred că omul e făcut de Dumnezeu și cred că Dumnezeu n-a instalat niciun drac în el. Nu pot să spun că Dumnezeu a făcut un om purtător de drac. Dacă omul e făptura lui Dumnezeu, dracul intră ocolit acolo, nu intră cu voia Lui.

17. Un filozof care se zbate fie să găsească argumente pentru existența lui Dumnezeu, fie să combată argumentele despre inexistența lui Dumnezeu, reprezintă o poartă spre ateism. Dumnezeul lui Moise este neatributiv. Când îl întreabă Moise pe Dumnezeu: Ce să le spun ălora de jos despre Tine? - Dumnezeu îi spune: Eu sunt cel ce sunt.

18. În fața lui Dumnezeu, geniul e văr primar cu idiotul.

19. Cărui bărbat nu-i plac femeile? În primul rând le iubești pentru farmecul lor, și în al doilea rând le iubești pentru că fac oameni.

20. Eu încerc o experiență: încerc să mă deparazitez de filosofie, de păduchelnița metafizicii. Cioran s-a deparazitat mai demult, deși face filozofie. Un prieten de-al meu zice: te deparazitezi, dar folosești sculele ei. Da, dar dacă mă urc în tren, nu înseamnă că zeul meu e calea ferată.

21. Babele evlavioase merg la absolut rugându-se, iar filozoful trăncănind silogisme.

22. În fața lui Dumnezeu nu există genii, Dumezeu lucrând nu cu genii, ci cu oamenii.

23. Dumnezeu a făcut lumea și pe om; și cu om a încoronat creația sa. Și l-a însărcinat să cunoască lucrurile. De-acolo vine denumirea lor. - Originea primordială a capacității de a determina numele lucrurilor, care este o operație logică; originea mistică a gândirii logice.

24. Apariția unui mare gânditor e pentru creier ca o baie pentru un om care a muncit, a asudat, s-a murdărit și se spală. Gândirea este o "spălare" a creierului. Asta mă face câteodată să cred că gândirea nu e din creier și că acest creier e numai un sediu... De ce gândirea nu e produsă de creier, care e numai un sediu? Fiindcă n-o produc toate creierele. Dacă inteligența ar fi produsul creierului, atunci între Goethe și nea Ghiță n-ar mai fi nicio diferență.

25. Am auzit odată un profesor de la Politehnică; am avut impresia că asist la un balet de urși. Dacă într-un salon, într-un colț, unul fumează și tace, ăla e inginer... Inginerul e practic, savantul nu e practic. Când i s-a spus lui Max Planck, creatorul fizicii cuantice, că s-a mai găsit o aplicație, el a spus: Care e, mă? Uite care... - Ca să vezi, nici nu m-am gândit!

26. Inteligența, oricât de mare nu e suficientă pentru a te curăța de prejudecăți. Cu cât inteligența e mai mare, cu atît prejudecata e mai voinică, pentru că ai apărat s-o justifici.

27. Întrebat fiind cum înțelege gândirea, în formă pură sau în exemple, Nae Ionescu a răspuns: exemplele au fost lăsate de Dumnezeu pe pământ pentru ca ideile să fie sesizate senzorial și de proști.

28. Nu e om, Kant. N-a reușit să fie om cu toată stabilitatea lui. Iar badea Gheorghe, care se sincronizează cu clopotele de la biserică, e laureat al Premiului Nobel pe lîngă Kant.

29. Unde e omul, în imanență, absolut liber? Într-o bisericuță din lemn din Maramureș, unde sacerdotul creștin vorbește de mistere, de taine, și se lasă învăluit de ele ca și credincioșii.

Scrisori

Nu am pus nici măcar o picătură de briantină, peste filele acestei scrisori. Am așezat, doar, starea de bucurie și de sinceritate a cuvintelor mele.

Întâi de toate, pentru ziua Dvs. de naștere vă spun un cald La mulți ani.

Mă justific, încă de la început, de ce vă scriu? Motivul principal este că-mi plac poemele din volumele publicate, cât și proza pe care o scrieți. Pe volumul Planeta iubirii, mi-ați oferit un autograf de mare frumusețe. Dar, despre scrisul Dvs. voi reveni spre finalul scrisorii.

Despre mine vă scriu câteva lucruri, și, sper să le citi cu toată plăcerea. Așadar, sunt o tânără Doamnă și mă consider că sunt fericită și viața nu-mi este complicată, fiindcă, n-am dorit să mi-o complic. Poate, râdeți de ce vă spun, dar, sincer, nu vă mint și nu exagerez cu nimic, când vă scriu că sunt fericită. Chiar și pentru timpul ce vine cred că voi fi fericită. Poate să vă întrebați de ce sunt așa de sigură când scriu aceste lucruri? Scriu și cred că voi fi fericită, din faptul că eu trăiesc cu picioarele pe pământ și cu capul pe umeri. Nu mă simt învăluită de nori și nici de întâmplări murdare. Eu sunt în stare să judec și să gândesc întotdeauna corect, fără fantezii și alte aiureli. Am fost o adolescentă frumoasă, cum au fost atâtea alte fete. Acum sunt o tânără Doamnă frumoasă și grațioasă, așa cum sunt atâtea alte tinere Doamne. Nu sunt străină de gesturile atâtor bărbați, mânați de aventură și de clipe nebunești. Nu sunt străină de nimic ce este în jurul meu, de fapt, în preajma mea, nu se întâmplă decât lucruri frumoase și demne de trăit. Eu le trăiesc din plin și mi le doresc statornice și apropiate toată viața. Am un suflet bun și nu unul căutător de nebunii, de lucruri neplăcute și greu de digerat. Eu știu să-mi țin în frâu sentimentele și nu le pot vinde nimănui. Am această obligație sufletească, îmi aparține și nu o voi înstrăina vreodată. Cum să mă furișez în mașina cuiva sau în casa unui Casanova? De ce să-i satisfac cuiva plăceri amoroase, de ce să-mi pătez fericirea? Eu am un soț bun și la care țin și pe care-l iubesc, încât nu e loc pentru altcineva. Dacă vă scriu și câteva amănunte mai intime, sper să vă cadă la fel de bine. Mie, îmi place să mă plimb desculță prin iarbă și chiar să mă simt îmbrățișată pe iarbă. Mă simt bine când stau goală sub duș și când soțul meu îmi dăruiește, zilnic, o floare. Floarea zâmbetului și a sărutului. Cu soțul meu, ne-am făcut un legământ și-l ducem cu sfințenie către o altă zi. Fiecare dimineață pentru noi, este perpetuarea fericirii. A iubirii de care ne simțim, să investim totul. Ne dorim copii și sigur, îi vom avea. Ne dorim să botezăm cel puțin trei bebeluși și să fim nașii la câteva tinere familii. E o datorie și o împlinire sufletească, acest fapt creștinesc, este rugăciunea vieților noastre.

Miron Țic Fragment din volumul „Fericirea tinerei Doamne"

Victor Sterom: „Ispitele clipei"

Recent a apărut la editura Labirint din București, a 39-a carte a poetului și criticului literar Victor Sterom. După prima copertă a volumului, poetul ne dă vestea frumoasă; Numărul cărților mele a atins vârsta șederii pe pământ a nemuritorului Mihai Eminescu.

La fel ca și-n alte rânduri, și de această dată, am parcurs cu bucurie și interes, cele peste 120 de poeme, adevărate bijuterii, vise scurte și neatinse de balastul vremii, motive expresive și de reală puritate. Nimic forțat și nimic pus la întâmplare, doar la umplerea poemului. Poemele sunt scurte apariții meteoritice, lumini și semne, mai mult domoale, decât năvalnice, nimic agitat, totul, filtrându-se prin sufletul poetului deschis și miraculos,împovorat de cumințenia metaforelor. Găsim în acest volum, frăgezimi de esență, linii de filigram și arderi de muguri întârziați în ram. Luciditatea pătrunderii în timp, înseamnă pentru Victor Sterom, împlicarea în marea poezie românească. Poemele lui Sterom sunt mărturii ale trăirii și ale participării sale la fenomenul creației. Poemul „Când scriu" reflectă cât se poate de convingător acest lucru „Când scriu/se umple cerul cu vișine/când plâng/cad din ramuri/pădurile virgine...". Sau această superbă viziune asupra unei pete de sânge„mai întâi aerul/apoi balustrada/iar jos/pata de sânge./cu aceste vocale/voi desena o vrabie...". Cu justificată răbdare, poetul își evoluează strădania și implicarea în frumusețea versului, punându-și speranța în sinea sa „ca într-un vultur". Un alt poem, ce pare a fi efectul unei explozii, este cel intitulat „cazan clocotind" pe care-l cităm „și mă ridic.../văd prin sute de guri./aud prin sute de ochi./poemul mi se face/cazan clocotind...". Și nu putem să nu reproducem și acest „Epitaf" scris cu mare rafinitate și semeață mărturisire „e-nchisă cartea:/misterul ei/e fulgerul/de sub arbori./ultima silabă/o scriu/cu muchia unei pietre/care-mi știe numele...". Ispitele lui Victor Sterom, trag roțile poemelor către adâncul frumos, având acel punct de sprijin ce se ridică între sâmbure și esență.

Miron Țic

Sarmizegetusa Regia, o civilizaţie dispărută sub asaltul jefuitorilor

La cota platoului realizat de mâna omului în Şureanu, între râurile Sebeş şi Strei "GPS-ul" performant deraiază sub formidabila influenţă magnetică. Şi cade din când în când la cota 0.000 ca apoi să urce din nou şi precis la cota Sarmizegetusei Regia. O cotă a imperialului antic.

Amplasamentul este uluitor. La fel şi dalele din piatră specială a Călanului. Tăieturile acestora au o suprafaţă greu de realizat chiar pentru tehnologia şlefuitului modern, cu cele mai performante pietre ori pânze cu diamant. "O soluţie ar fi fost laserul", concluzionează însoţitorul meu de drumeţie şi înclin să-l cred. Nu e genul de om uşor înclinat spre extaz. Cunoştintele noastre în practica nivelmentului ne dau siguranţa aprecierii: în urmă cu trei milenii, trăitorii acestor meleaguri aveau cunoştinţe topo remarcabile, uluitoare chiar.

Contrastează pădurea ruptă de vânt. Secularele exemplare de fag aflate în administraţia silvicilor orăştieni ori organizaţi în "parcuri naţionale" au devenit subiect al războiului dintre instituţii. Pădurea de la intrarea de vest e plină de putregaiuri, uscături. Semn al justificării neputinţei arheologilor. Să zicem că aceştia din urmă nu din acest motiv au stopat programul iniţiat cu ani în urmă, de a transforma impresionanta aşezare pre-dacică într-un centru turistic adecvat. Mega-aşezarea regilor, compusă dintr-o multitudine de situri e azi acoperită de bălării şi straturi groase de muşchi. Şi implicit, administrată iresponsabil de către instituţiile Statului Român, locale ori centrale. Şi pentru ca revolta justificată a privitorului să se instaleze iremediabil, după decenii de nepăsare Ministerul Culturii vrea să scape de proprietatea sacră de drept public în condiţiile în care, diverse forme - structuri desprinse din regii ale statului, cu obiect greu definibil ori chiar pasionaţi sau treziţi capabili de a administra vestigii ale UNESCO.

Doi săteni după ţinută, cu uitătura piezişă, te fac să crezi că ai venit să-i baţi ! Le dai bineţe şi-ţi răspund din profil, îndepărtându-se speriaţi. Tocmai pleca un grup masiv de tineri liceeni. Însoţiţi de profesori inimoşi şi extaziaţi faţă de misterul locului. Salariaţii muzeului, ce par administratori după grebla şi coasa din dotare, trebăluiau cu uneltele primitive printre pietrele împrăştiate de-a valma. Au urcat spre "drumul pavat" sprijinindu-se de mâna curentă din ţeava ruginită, implantată direct în pământ. Aplecată spre exterior, stând să cadă, lucrătura din cornier de 4 mm contrastează cu "drumul pavat" păstrat intact de milenii. De fapt era ruptă de la jumătate. Ca şi panoul strâmb, adus într-o rână la bătaia vântului.

Între indiferenţa autorităţilor şi goana după comori

În faţa noastră, certitudinea unei nepăsări crase în planul administrării. Şi o firească şi cumplită dezamăgire pentru vizitator. Fotografiate din unghiuri diferite vestigiile se prezintă însă ca impresionante. Te simţi din nou copleşit! Ne găsim în faţa unora dintre cele mai pline de mister aşezăminte de cultură din lume. După unii, complexul era menit descifrării mecanismelor astrale. După alţii, era calendar al marilor cicluri cosmice. Pentru muzeografii şi diriguitorii parcului naţional a devenit un subiect de scandal tipic românesc, de controversă şi imbecilă aplicare a legii. Amplasamentul - ce pare adus din ceruri şi poziţionat pe nişte unghiuri dinainte stabilite, într-o geografie compactă, unitară, cu destinaţie planetară - nu poate fi văzut din cauza copacilor protejaţi de lege. A crengilor putrede, rupte de vânt. Dar mai ales al statutului incert al proprietarului.

Pe platou se simte energia în fluctuaţiile GPS-ului. Peste tot blocuri din piatră, aruncate care încotro, in contrast cu cele din ciment - copii ale celor originale. Primele par a aştepta să fie duse în altă parte. Urzicile, brusturii înalţi, iarba uscată şi mulţi muşchi, alături de fagii în putrefacţie, striviţi de vânt, crăcile rupte, împrăştiate în toate direcţiile, dau impresia junglei. Leurda serveşte ca salată celor câţiva lucrători drumari ai Hidroconstrucţia S.A. ce finalizau ultimul tronson de acces la monumente.

Drumul pavat, durabil de milenii este şi el acoperit pe jumătate de pământul adus de ploi. Pietrele strămoşeşti, neîngrijite ori acoperite de muşchi folosesc drept scaun de plajă, suport pentru micul dejun ori platforme de pe care poţi privi în zare, câţiva zeci de metri până la pădurea neîngrijită. În învălmăşeala de ierburi şi pietre, şopârlele se simt în largul lor.

Cu toate acestea, amplasamentul te copleşeşte. Te simţi cucerit şi multumeşti cerului, care e atât de aproape de tine, de parcă ai putea să-l atingi, că tot ai ajuns aici. Întregul complex se compune dintr-o multitudine de situri antice. Aici chiar s-au tăiat şi s-au zidit la loc munţii. Terase, ziduri de apărare nesfârşite, modulele religioase întinse pe zeci de hectare sunt cu siguranţă spaţii religioase, de calcul astronomic ori de folosinţă publică ce au găzduit o mare aglomerare urbană. O parte din delimitările civile se văd cu ochiul liber. Chiar dacă sunt ziduri sparte, vestigii în neorânduială, construcţii de protecţie ridicate cu decenii în urmă şi nereparate, privite cu atenţie, te copleşesc. Altfel, fiecare cetate din împrejurimi are locuinţe şi sanctuare proprii, chiar dacă se găseşte la o distanţă ce nu depăşeşte 4 km.

În acest context - al culturii şi valorilor universale - scandalul "brăţărilor dacice" nu pare decât o "batjocură ori un perfid joc de media", cum se exprima un om de lege. Am reţinut tot mai multe asemenea interpretări. Alături de ale altora, dornici de publicitate. Şi un tăvălug media, pe banii statului român. Care are un nou izvor: alţi 10 căutători de comori sunt trimişi în justiţie la Deva. Cu un inventar cu adevarat impresionant: mai multe tezaure de monede antice: mii de denari romani, sute de monede din aur şi alte sute de piese precum arme şi unelte din fier, bronz şi plumb. Noi izbânzi aduc deţinători civili care predau comori. Rezultate din ani de braconaj şi jaf de comori. Pădurile rămân împânzite cu gropi ce stau mărturie muncii arheologilor de ocazie. Şi impresia complicităţii instituţiilor.

Comori istorice inestimabile, pe « bursa neagră » a Europei

Tot mai multe opinii consideră brăţările zise "dacice" ca fiind opera unui meseriaş din Călan poreclit "bijutierul". Şi că au fost turnate din kosonii deţinuţi de braconierii din situri arheologice ori provenite din comori medievale din Carpaţii Meridionali. Iar scandalul "brăţărilor presupuse a fi "dacice" pare a fi ajuns o gravă şi odioasă manipulare. Funcţionari superiori ai statului fac plăţi fără nici un argument juridic şi de expertiză calificată. Ori efectuată cu lupa, rigla şi cântarul. Procese ce parcă nu se mai termină, ţin treaz interesul. În care se incearcă implicarea şi a unor actori ai scenei politice. Mediatic, sunt prinşi în joc magistraţi, experţi ce nu pot fi responsabilizaţi, poliţişti. Aceştia ar trebui să se sesizeze profesionist iar nu să se lase târâţi în vraja imaginii create de media. Ori, să se pensioneze naibii, de la o vreme!...

Anii următori lui 1999/2000 au aruncat pe piaţa occidentală mai multe colecţii de valori antice inestimabile, rezultate în urma unor săpături autorizate de către foruri, mai mult ori mai puţin legitime. Bătrânului arheolog francez de la Sarmizegetusa Ulpia Traiana, colecţiile de monezi romane furate direct din muzeu, piesele lipsă de la muzeul din Deva confirmă jaful cu vestigii antice şi comerţul de antichităţi patronat de polţişti ori tutelat de capii arheologiei locale. Dar centrul jafului rămân cetăţile din jurul Regiei şi Ponorici/Cioclovina.

Anii trecuţi am întâlnit ocazional mai multi "aurari". Unii deţineau peste noapte sume impresionante de monedă occidentală. Pe care o afişau cu emfază prin birturi ori o puneau la bătaie pentru dansatoarele exotice recent aparute. "Ăla care a turnat brăţările era un om de meserie" se confesa un intervievat. El şi alţii ca el susţin azi teoria falsurilor. Resping şi ipoteza că ne-am găsi în faţa unor „descoperiri epocale"! În tot acest timp, media pluseazǎ cu o altă pistă: existenţa unei „statuete dacice", contrafăcută probabil şi aceasta, tot din kosoni. Şi se alimentează din noul proces al "celor zece din Deva".

În special după 1996, pe piaţa neagră a circulat o cantitate mare de monezi vechi, din aur. Cele denumite generic "kosoni" ori de tip "Lisimah" chiar inundaseră piaţa. Apariţia lor în cataloage făcea tot mai dificilă trecerea peste graniţă. Personal, am văzut trei piese din metal galben, oferite de către un "cărăşan din Rusca" cu care voia să-şi achite consumaţia. Oferind bani din aur, a surprins asistenţa. Azi înţeleg că vinderea pe piaţă, bucată cu bucată, le scădea valoarea sub preţul obişnuit al aurului. Tot atunci a apărut "bijutierul din Călan". Şi apariţia în media a "epocalelor descoperiri". „Iar cine le-a făcut, ăla care a turnat brăţările, nu era oricine, era un om de meserie. El s-a dus la Muzeul Naţional de Istorie, unde am fost şi eu. Numai că noi doi am fost în scopuri diferite. Eu m-am dus să mă documentez, iar el a fost să se inspire. Deci, tot în documentare şi el: să vadă. Şi ce era mai uşor de prelucrat? Că dacă începi să faci o vază, statuete sau altceva de genul ăsta, îţi rupi gâtul, că se vede că este altă lucrătură. Şi, atunci, ce faci? Faci o brăţară, nene! Păi, ce este o brăţară? O sârmă mai lungă, iar la capete lăsată mai groasă, ceea ce pentru un băiat care ştie meşteşugul prelucrării metalelor, o astfel de brăţară e floare la ureche - nu-ţi trebuie cine ştie ce tehnică de filigran. Deci, a luat şi le-a prelucrat. Şi a obţinut 10/15 -12/20, cât aur o fi avut acolo. După care le-a scos afară: asta era cel mai simplu, că o brăţară se pliază foarte uşor, nu are mai mult de 10 cm grosime. Şi le-a dus pe la casele de licitaţie"- am citat din declaratia unui martor în procesul aurarilor şi al brăţărilor acestora, proces ce nu se mai termină.

Vestigiile arheologice, în seama nimănui

Dincolo de sensul romanţat al declaraţiei rămâne intensitatea sporită a braconajului. Ce continuă. Cu principali căutători printre localnici. Alături de care apar mereu "specialişti" în propuneri şi soluţii. Parte din ei căutători. Până atunci justiţia - după multiple expertize făcute la ochiometru - se va bloca atunci când va ajunge să analizeze cine este partea prejudiciată. Căci nu există prejudiciu incontestabil şi revendicat. La nivelul autorităţilor din Hunedoara, mai multe instituţii caută să stabilească abia acum un proprietar pentru aceste vestigii fără a-şi asuma şi responsabiliotatea de proprietar în numele statului. Şi se propun soluţii instituţionale, care privesc modernizarea căilor ferate din zonă, reţele de apă, canal, gaze, curent electric, telefonie etc. Soluţii date de unii care nu au văzut niciodată aceste locuri mărețe. Sau dintre aleşii satelor... Care vestigii, în final vor fi date în grija unui aşa-zis "Centru zonal" - suprastructura nouă, peste altele, nici ele bine definite în afara întâlnirilor constatativ periodice. Ce vor lucra în limita, citâm : "sumelor prevăzute anual" în bugetul Minsterului Culturii pentru lucrările de restaurare. Şi asta, în condiţiile în care la Sarmizegetusa Regia nu s-au mai alocat de trei decenii fonduri pentru restaurare dar s-au alocat sume exorbitante pentru recuperarea brăţărilor zise "dacice".

Traian OPRONI

TRADIȚIE ȘI MODERNITATE

COMUNA PUI ÎN SĂRBĂTOARE

Situată în partea central-vestică a județului Hunedoara, comuna Pui se află la 65 de Km de Deva și la 18 Km de Hațeg, pe DN66, ce leagă Deva de Petroșani. Are o suprafață de 22.879 Ha și o populație de 4.745 locuitori, fiind străbătută de râul Strei și pâraiele Râu Bărbat, Uric și Rușor. În afară de centrul de comună are în componența sa și 11 sate: Băiești, Federi, Fizești, Galați, Hobița, Ohaba-Ponor, Ponor, Râu Bărbat, Rușor, Șerel și Uric.

Ziua de miercuri, 14 Octombrie, a constituit o frumoasă sărbătoare pentru locuitorii unei tradiționale așezări din Țara Hațegului, Pui. Conform obiceiului, în fiecare an, în satul de reședință se organizează tradiționalul târg de toamnă și, în paralel cu acesta, s-a desfășurat și cea de-a patra ediție a manifestării intitulate „Zilele comunei Pui". La activitățile de la Pui au participat, printre alții, oficialități județene, primari din localitățile învecinate și mulți, foarte mulți oameni din zonă, dar și din locuri mai îndepărtate. Cei prezenți au putut savura mici și bere, vișli și tării ori dulciuri și s-au putut achiziționa o mulțime de produse alimentare și industriale. La toate acestea se adaugă și comerțul cu animale. Chiar dacă vremea a fost potrivnică, acest lucru nu i-a împidicat pe miile de oameni prezenți la manifestarea de la Pui să facă târguieli ori să asculte muzică bună, în cadrul unui spectacol oferit de către organizatori, respective Consiliul Local și Primăria comunei Pui, sau, mai simplu spus, să se simtă bine. Încă din cursul nopții de marți primii participanți au început să-și expună mărfurile pe tarabe sau să își ducă animalele în locul special amenajat pentru comercializarea acestora. Un lucru pozitiv față de edițiile trecute este că nu s-a mai înregistrat acea mare aglomerație de pe drumul European E79, multe tarabe fiind amplasate în spatele sălii de sport, unde a fost amenajată și scena, și a primăriei, precum și pe terenul de fotbal din satul de reședință. Manifestările propriu zise au debutat, oficial, la orele 8,00, cu vizitarea târgului. Apoi, de la orele 14,00, a avut loc deschiderea oficială a "Zilelor comunei Pui", ocazie cu care Victor Tiberiu Stoica, primarul localității, a adresat un mesaj celor prezenți la manifestare și a punctat multele realizări ale reprezentanților administrației publice locale de aici, acțiunile continuând cu decernarea de diplome către persoane originare de aici sau care și-au adus contribuția pentru promovarea și dezvoltarea așezării, înainte de aceste lucruri fiind, însă, săvârșită o emoționantă slujbă religioasă. Un moment mult așteptat de numerosul public prezent la Pui a fost spectacolul artistic, la buna sa desfășurare contribuind și buna sonorizare pe care a pus-o la dispoziția organizatorilor cunoscuta interpretă Lidia Benea Matei, la care au participat, printre alții Ansamblul de Călușei ai Școlii Generale din Pui, Ansamblul de Dansuri al Casei de Cultură din municipiul Petroșani și mulți cântăreți de muzică populară, invitații speciali ai manifestării au fost îndrăgiții soliști Tinu Vereșezan și Puiu Codreanu, care și-au încântat auditoriul. Acțiunile dedicate sărbătoririi celei de-a patra ediții a "Zilelor comunei Pui", care s-au desfășurat, ca de obicei, într-un climat plin de decență și voie bună, s-au încheiat, după lăsarea serii, cu un impresionant foc de artificii spre bucuria celor prezenți.

Material realizat de STEJĂREL IONESCU

DISCURSUL PRIMARULUI COMUNEI PUI

"Stimați oaspeți!

Dragi concetățeni!

An de an, comuna noastră coboară în adâncurile existenței sale, eliberată de griji, de munca de zi cu zi și de nevoile apăsătoare ale românilor de pretutindeni, și reunește om cu om, neam cu neam, prieten cu prieten, de ziua Sfintei Paraschieva, la ceea ce nouă ne place să numim "Zilele comunei Pui". Hramul bisericilor este socotit a fi "nedeia" comunei noastre. Cu acest prilej au loc aici, la Pui, mari întruniri ale fiilor satului, iar de ceva timp, pe lângă această nedeie, ne-am obișnuit să ne sărbătorim și noi pe noi, în același mod, cu aceeași unitate specifică viețiilor noastre. Șase sunt lucrurile pe care le urăște Dumnezeu, după cum spune Solomon, ba chiar șapte, de care se scârbește cugetul Său: ochii mândri, limba mincinoasă, mâinile care varsă sânge nevinovat, inima care plăsmuiește gânduri viclene, picioarele grabnice care aleargă spre rău, martorul nesincer și cel care seamănă vrajbă între frați. În comuna Pui, însă, e liniște...Aici dumnezeu și-a așezat o oaste care să păzească sfintele taine plăcute sieși, care să-i numere clipele de omenie, revărsate din plin pe aceste meleaguri, și să ne ferească de cele mai mari necazuri de pe pământ. Așa văd eu aceste locuri, pe care bunul Dumnezeu mi-a permis să le păstoresc, așa vă văd eu pe dumneavoastră, concetățenii mei, iar dacă mi-a fost dată iscusința de a face lucruri bune pentru oameni, vă asigur că tot ce am înfăptuit am făcut cu oameni, prin oameni și pentru oameni. Așa mi-a ajutat mie Dumnezeu! Vă mulțumesc pentru îngăduința de care ați dat dovadă ascultându-mă și vă doresc multă sănătate, putere de muncă și bună înțelegere între cei ce ne sunt aproape!"

Victor Tiberiu Stoica,
primarul comunei Pui

